

บทนำไทยศึกษา:

จากสุวรรณภูมิสู่สยาม-ประเทศไทย

ผู้บรรยาย: อ. ดร.กฤตยา ณ หนองคาย

Lecturer: Dr.Krittaya Na Nongkhai

- นิสิตรู้จัก**บ้านเกิดเมืองนอน**
ของตนเองว่าอย่างไรบ้าง

เพลงชาติของไทย (ครั้งแรก)

คำร้อง ขุนวิจิตรมาตรา

ทำนอง พระเจนดุริยางค์

แผ่นดินสยามนามประเทืองว่าเมืองทอง
ไทยเข้าครองตั้ง - ประเทศเขตแดนสง่า
สืบเชื้อไทยดึกดำบรรพ์โบราณลงมา
รวมรักษาสา - มัคคีไว้ไทย
บางสมัยศัตรู - จู่โจมตี
ไทยพลีชีพรวมร่วมรุกไล่
เขาลุยเลือดหมายมุ่งผดุงไฟ
สยามสมัยโบราณรอดตลอดมา

(อันดินสยามคือว่าเนื้อของเชื้อไทย
น้ำรินไหลคือ - ว่าเลือดของเชื้อข้า
เอกราชคือเจดีย์ที่เราบูชา
เราจะสามัคคี - รวมมีใจ
รักษาชาติประเทศ - เอกราชจงดี
ใครย่ำยีเราจะไม่ละให้
เอาเลือดล้างให้สิ้นแผ่นดินของไทย
สถาปนาสยามให้เกิดไทยไชโยฯ)

• ไทย กับ สยาม

แตกต่างกันอย่างไร

เราสามารถอธิบายอดีตของเรา
ได้ไกลกว่า “สยาม” หรือไม่

“สุวรรณภูมิ”
คือคำตอบหรือเปล่า

เราจะร่วมกันเดินทาง
ย้อนหลังกลับไปสู่เวลา
ที่แผ่นดินบนโลกยังไร้ชื่อ
สู่... **สมัยก่อนประวัติศาสตร์**

"สมัยก่อนประวัติศาสตร์"

หมายถึง

สมัยที่ไม่มีหลักฐาน

ที่เป็นลายลักษณ์อักษรให้อ้างอิง

PREHISTORIC THAILAND

FROM EARLY SETTLEMENT TO SUKHOTHAI

ภาพบนปกหนังสือ
“ประเทศไทยสมัยก่อน
ประวัติศาสตร์” โดย
ดร.ชาร์ลส ไฮแอม และ
ดร. รัชนี ทศรัตน์
ช่วยให้เราสามารถ
บอกได้หรือไม่ว่า
หลักฐานที่นักวิชาการ
ใช้อ้างอิงเพื่ออธิบาย
วิถีชีวิตของมนุษย์
สมัยก่อนประวัติศาสตร์
ได้แก่อะไรบ้าง

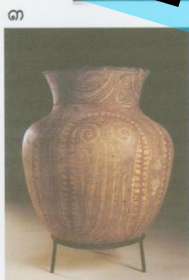
Charles Highton and Rachanie Thosarat

โครงกระดูก ในหลุมฝังศพโบราณ

๒

เครื่องมือ เครื่องใช้

หลักฐานที่ขุดได้จากโบราณคดีที่บ้านเชียง

๑. หลุมฝังศพ ๒. เครื่องใช้

๓. ภาชนะดินเผาหลายชิ้นสี

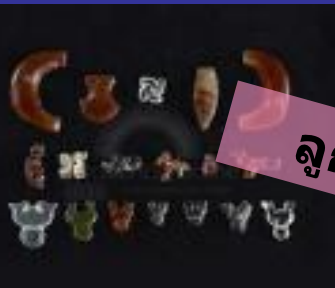
ที่มา :

๑. จากหนังสือ สังคมและวัฒนธรรมในประเทศไทย, กรุงเทพฯ : ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร, ๒๕๔๒, หน้า ๕๓.

๒. จากหนังสือ Prehistoric Thailand from Early Settlement to Sukhothai ๗๐4 Charles Higham and Rachani Thoosarat, Bangkok : River Books, 1998.

๓. จากหนังสือ กรมศิลปากร, กรุงเทพฯ : กรมศิลปากร, ๒๕๓๓.

ลูกปัด

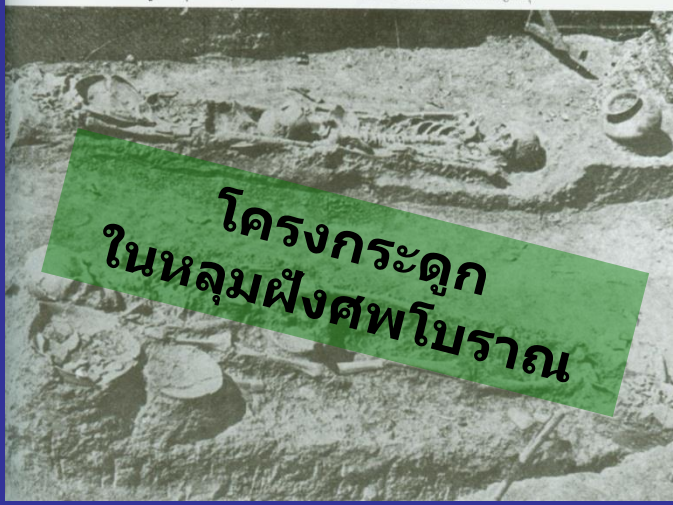
เครื่องมือ เครื่องใช้

๑. ภาชนะดินเผาขานจักสาน | พบที่บ้านเชียง อำเภอหนองหาน จังหวัดอุดรธานี

เมื่อมีผู้ล้มหายตายจากไปฝังดิน ตกแต่งซากศพด้วยดินสีแดง แล้วเอาสิ่งของบางอย่างรวมไปด้วย เช่น ภาชนะดินเผา ฯลฯ

๑. โครงกระดูกในหลุมฝังศพ | เมื่อ 4,000 ปีมาแล้ว ที่บ้านเก่า อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี

โครงกระดูก ในหลุมฝังศพโบราณ

ตัวอย่างหลักฐาน สมัยก่อนประวัติศาสตร์ ที่นักโบราณคดีขุดค้นพบ

เครื่องมือ เครื่องใช้

๑. เบ็ดตกปลา | ทำจากกระดูกสัตว์ พบที่บ้านเชียง อำเภอหนองหาน จังหวัดอุดรธานี

๒. หินขัด | เมื่อ ๔,๐๐๐ ปีที่แล้วในประเทศไทย

๑. เข็ม | ทำจากกระดูกสัตว์ พบที่บ้านเชียง อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี

๑. เบ็ดตกปลา | พบที่บ้านเชียง อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี

๑. เบ็ดตกปลา | พบที่บ้านเชียง อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี

อาหาร (ข้าว)

๑. เบ็ดตกปลา | พบที่บ้านเชียง อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี

ภาพเขียน บนผนัง ถ้ำ/ เพิงผา

กว้าง

32

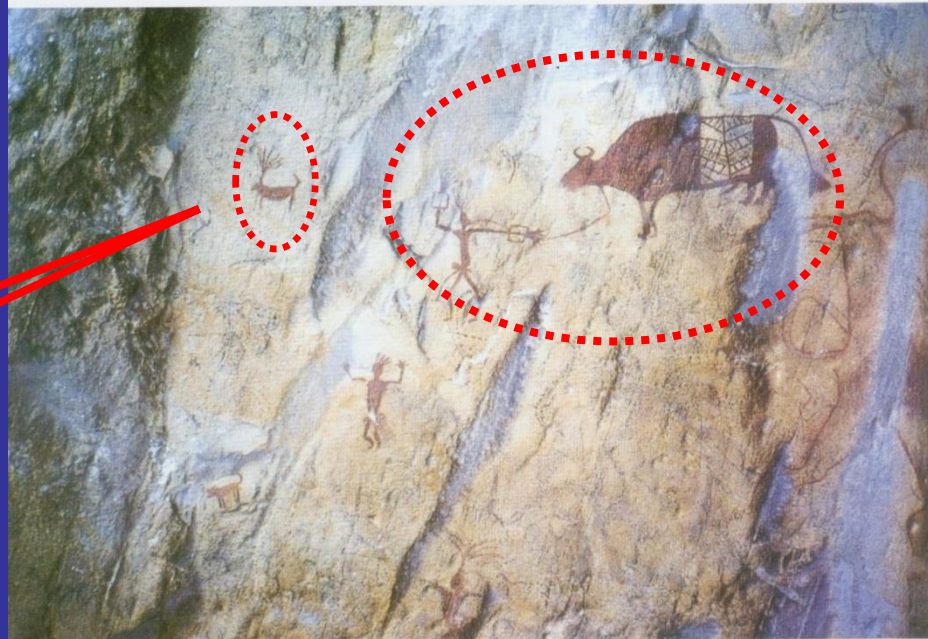
ประวัติศาสตร์สังคมและวัฒนธรรม
สยามประเทศไทย

● คนกับหมา |
ภาพเขียนที่ถ้ำปลาร้า
อำเภอฉวาง
จังหวัดอุดรธานี

คนกับ
หมา

● คนจูงวัว | ภาพเขียนที่ถ้ำปลาร้า อำเภอฉวาง จังหวัดอุดรธานี

คนจูง
วัว

ภูมิหลังของแผ่นดิน ที่ปัจจุบันคือประเทศไทย สมัยก่อนประวัติศาสตร์

ดินแดนประเทศไทย :

พัฒนาการของวัฒนธรรมสมัยก่อนประวัติศาสตร์

สมัยก่อนประวัติศาสตร์

ช่วงเวลาที่มนุษย์ยังไม่รู้จักบันทึกเรื่องราวต่าง ๆ ไว้เป็น
ลายลักษณ์อักษร หรือ “ภาษาเขียน” ชนิดที่คนปัจจุบัน
อ่านหรือถอดความหมายได้

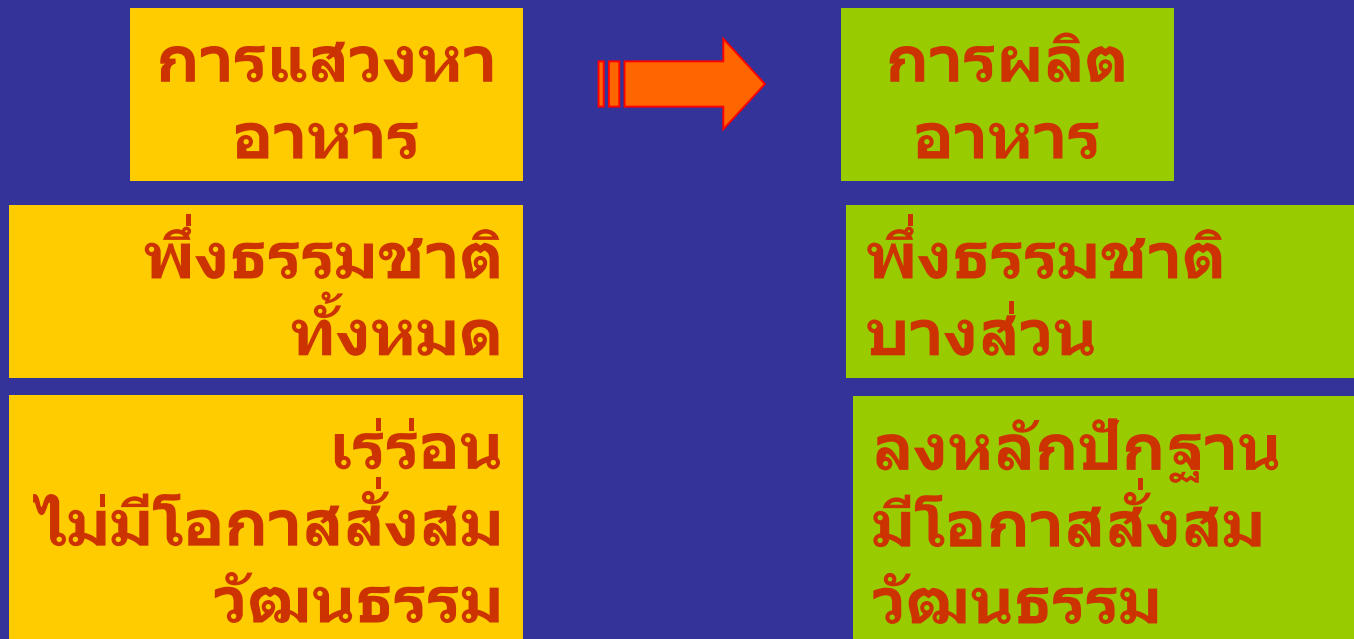
ในดินแดนประเทศไทย = ช่วงเวลาราว ๔๐๐,๐๐๐
ถึง ๑,๕๐๐ ปีมาแล้ว

การแบ่งยุคของพัฒนาการ

- แบ่งตามเทคนิควิธีการและวัสดุที่ใช้ทำเครื่องมือใช้
สอย : ยุคหิน (เก่า-กลาง-ใหม่) / ยุคสำริด / ยุคเหล็ก
- แบ่งตามแบบแผนการดำรงชีพและลักษณะสังคม :
ยุคชุมชนล่าสัตว์-หาของป่า / ยุคหมู่บ้าน
เกษตรกรรม / ยุคสังคมเมือง
- แบ่งตามยุคทางธรณีวิทยา : โพลสโตซีน (ต้น-กลาง
-ปลาย) / โฮโลซีนหรือหลังโพลสโตซีน (ต้น-กลาง
-ปลาย)/

ความสำคัญของการเปลี่ยนผ่าน
จากสมัยเก็บหาของป่า-ล่าสัตว์ สู่สมัยเพาะปลูก เลี้ยงสัตว์
ในช่วงราว ๑๐,๐๐๐-๕,๐๐๐ ปีมาแล้ว

- เป็น “สมัยปฏิวัติสมัยแรกของมนุษย์”
- เป็น “การก้าวกระโดดครั้งยิ่งใหญ่”

ตารางสรุปการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต/สังคมบนแผ่นดินที่ ปัจจุบันเป็นประเทศไทย ปรับจากตารางท้ายเล่มหนังสือ “ชาติพันธุ์สุวรรณภูมิ บรรพชนคนไทยในอุษาคเนย์” โดย สุจิตต์ วงษ์เทศ

พัฒนาการทางวิถีชีวิต/สังคม

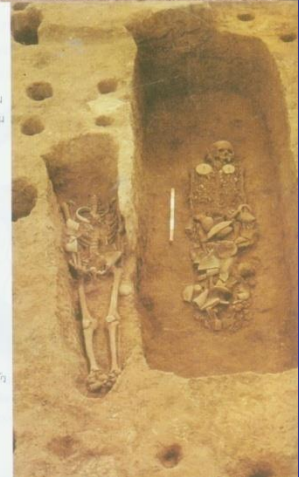
ช่วงเวลา
ประมาณ
๑๐,๐๐๐
ถึง
๕,๐๐๐ปี
มาแล้ว

- ล่าสัตว์และ
เก็บหาของ
ป่าจนถึงเริ่ม
การ
เพาะปลูก
- เรือจนถึง
เริ่มตั้งรกราก

มนุษย์หลาย
กลุ่มจัดการฝัง
ผู้เสียชีวิต
มีการโรยฝุ่น
สีแดงที่ศพและ
ฝังข้าวของ
เครื่องใช้
ไว้กับศพ เช่น
ภาชนะดินเผา

๑ บุคคลสำคัญ | อายุประมาณ 3,000 ปีมาแล้ว
มีสิ่งของจากหลายวัฒนธรรมอยู่ด้วย เพื่อแสดง
ความสำคัญ เช่น ภาชนะดินเผาจำนวนมาก
แล้วก็มีขวานหินขัด ลูกปัด ต่างหูต่างจาก
เปลือกหอยทะเล ที่แสดงถึงการค้าแลกเปลี่ยน
ทำจากเปลือกหอยทะเลและหินขัด ได้จึงทราบ
ถึงเครือข่ายการค้า และโดยทั่วไปกลุ่มการะ
ดินเผาไม่ร่วม พบที่บ้านโนนศิลา
บ้านหนองสูง ความ บ้านโนนสูง
จังหวัดนครราชสีมา

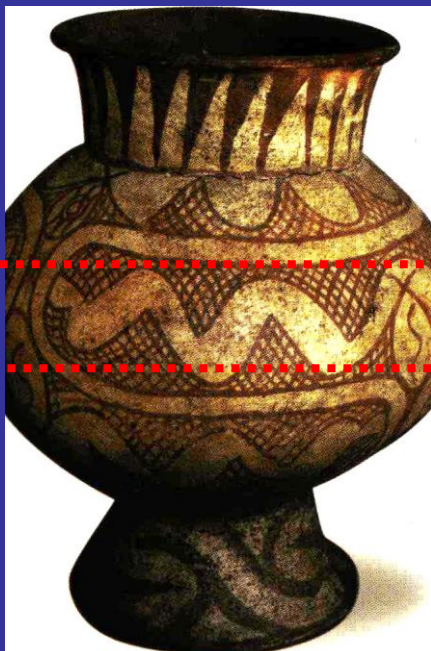
๒ ศพ "พิกุลบ้านนา" | มีสิ่งของยุค 3,000 ปีมาแล้ว
มีวัฒนธรรมอยู่ด้วย จุลทวารวดีบ้านนา
บ้านนาพิกุลบ้านนา จังหวัดอุบลราชธานี

ประมาณ
๔,๐๐๐ ถึง
๓,๐๐๐
ปีมาแล้ว

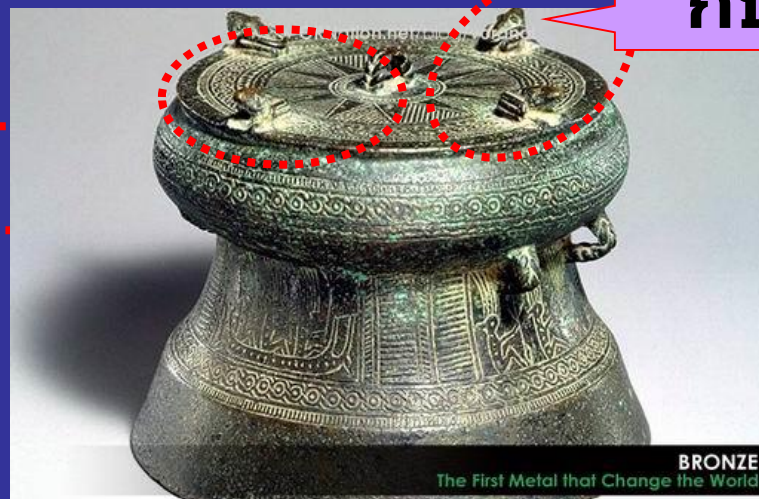
เริ่มสมัย
โลหะ
เหล็ก
และเกลือ

มนุษย์ยุคเนย์ เชื่อเรื่องผีนางไม้ มีระบบ
ความเชื่อของตนเอง ที่เหมือนกันคือการให้
ความสำคัญแก่นาคและกบ

นาค

กบ

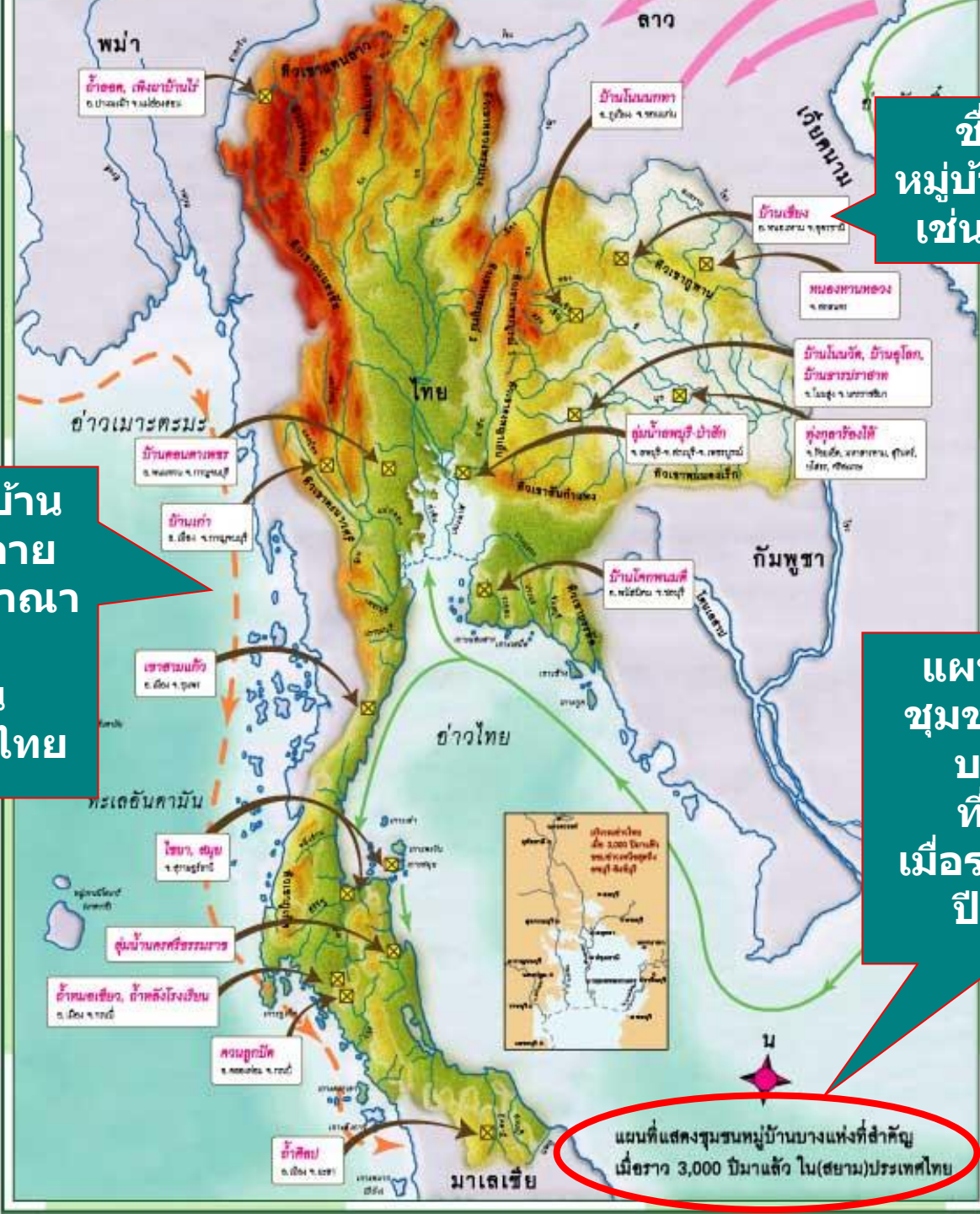
พบกลองมโหระทึก/กลองสำริด/กลองดองซอน
ทั่วไปในอุษาคเนย์ กลองนี้เป็นเครื่องหมายของ
ความศักดิ์สิทธิ์ ความอุดมสมบูรณ์และความเป็นผู้นำ

มีชุมชนหมู่บ้าน
กระจัดกระจาย
อยู่ทั่วไปในอาณา
บริเวณ
ที่ปัจจุบัน
เป็นประเทศไทย

ชื่อชุมชน
หมู่บ้านที่เรารู้จัก
เช่น บ้านเชียง

แผนที่แสดง
ชุมชนหมู่บ้าน
บางแห่ง
ที่สำคัญ
เมื่อราว ๓,๐๐๐
ปีมาแล้ว

แผนที่แสดงชุมชนหมู่บ้านบางแห่งที่สำคัญ
เมื่อราว 3,000 ปีมาแล้ว ใน(สยาม)ประเทศไทย

ราว
๒,๕๐๐
ปี
มาแล้ว

พัฒนาการ
ของเมืองใน
สุวรรณภูมิ
มีการค้าทาง
ทะเล

การรับอารยธรรมอินเดียที่มากับพ่อค้า
และคนวรรณะอื่นๆ เช่น กษัตริย์/พราหมณ์
ราว ๓๐๐ ปีหลังพระพุทธเจ้าทรงดับขันธ
ปรินิพพาน พระภิกษุ ๒ รูป คือพระโสณะ
และพระอุตตระ เดินทางมาพร้อมเรือสินค้า
นำพระพุทธศาสนาเข้ามาสู่**สุวรรณภูมิ**

ชื่อสุวรรณภูมิ
ปรากฏในบันทึกของพ่อค้าชาวอินเดีย
ราว พ.ศ. ๑
มีหลักฐานที่ดอนตาเพชร (จ.กาญจนบุรี)
ภูเขาทอง (จ.ระนอง) และ ควนลูกปัด (จ.กระบี่)
ว่าพื้นที่เหล่านั้นเคยเป็นเมืองท่าการค้า
ในช่วงพุทธศตวรรษที่ ๑-๑๒

Asia

แผนที่แสดงเส้นทาง ที่อารยธรรมอินเดียมาสู่สุวรรณภูมิ

มหาสมุทรอินเดีย

อินโดนีเซีย

บรูไน

ทะเลจีน

อ่าวไทย

กัมพูชา

ไทย

เวียดนาม

ลาว

พม่า

อ่าวเบงกอล

อินเดีย

ฟิลิปปินส์

ไต้หวัน

มหาสมุทรแปซิฟิก

จีน

ทิเบต

ปากีสถาน

อัฟกานิสถาน

ราว ๒,๕๐๐ ปีมาแล้ว

- เริ่มการแบ่งชนชั้น และแนวคิดเรื่องระบบกษัตริย์
- ชุมชนขยายตัวขึ้น จนถึงขั้นเป็นเมือง/รัฐ ผู้นำกลายเป็นกษัตริย์ มีพระนามเป็นคำในภาษาสันสกฤต และมีการตั้งชื่อบ้านนามเมืองตามชื่อบ้านเมืองในวรรณคดีอินเดีย

พราหมณ์เผยแผ่ศาสนาฮินดู รัฐชายฝั่งทะเลรับนับถือ ทั้งศาสนาพุทธและฮินดู บางรัฐเปลี่ยนไปมาระหว่าง ๒ ศาสนา ดังกล่าว ทำให้เกิดรัฐที่รับนับถือ ทั้งพุทธและฮินดูปะปนกัน

การรับนับถือศาสนาใดๆ ไม่ได้ขึ้นอยู่กับผู้ที่นำศาสนาเข้ามา แต่ขึ้นอยู่กับผู้นำของรัฐ

ชาวบ้านยังไม่มีโอกาสเข้าถึงศาสนาใดๆ ไม่ว่าจะเป็นพุทธหรือฮินดู ยังคงนับถือผีนางงไม่อยู่เช่นเดิม มีเพียงชนชั้นปกครองเท่านั้นที่เปลี่ยนแปลงไปตามศรัทธา

เสมาธรรมจักร
สัญลักษณ์ของศาสนา
พุทธและเอกลักษณ์
ของวัฒนธรรมทวารวดี

ศิวลึงค์
สัญลักษณ์ของ
ศาสนาฮินดู

ราว ๒,๐๐๐
ถึง
๑,๕๐๐ ปี
มาแล้ว

เกิดเมือง
ที่รับอิทธิพล
อินเดีย

เมืองและรัฐรับนับถือศาสนาฮินดู
และพุทธแตกต่างกันไป

- เมืองอุททองรุ่งเรืองขึ้นทางฝั่งตะวันตกของที่ราบลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยา (บริเวณที่ปัจจุบันคือสุพรรณบุรี)
- รัฐสำคัญๆ ในบริเวณที่ราบลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยารุ่งเรืองขึ้นที่สำคัญที่สุดคือ ทวารวดี และในภูมิภาคอื่นได้แก่ หริภุญไชยที่ลุ่มแม่น้ำปิง เวียงจันทน์ที่ลุ่มแม่น้ำโขง และยะรัง (ปัจจุบันคือปัตตานี) ที่ชายฝั่งคาบสมุทรมลายู

พระเจ้าแผ่นดินอุททองทรงเลือกรับศาสนาพุทธเป็นศาสนาประจำรัฐและอาจทรงสร้างพระเจดีย์องค์แรกขึ้นที่อุททองด้วย ต่อมาจากการสร้างเจดีย์ก็แพร่หลายไปทั่ว ตัวอย่างเช่นที่นครปฐม เป็นต้น

อย่างไรก็ตามพระเจ้าแผ่นดินองค์แรกของอุททองก็ทรงรับวัฒนธรรมอินเดียรูปแบบอื่นๆ ตามที่ปรากฏในคัมภีร์ทั้งของพุทธและฮินดูด้วย

คัมภีร์พุทธได้แก่พระสูตรและชาดก เนื้อหาของพระคัมภีร์ได้รับการถ่ายทอดไว้ในรูปแบบต่างๆ เช่น จารึกและภาพปูนปั้น

คัมภีร์ฮินดูได้แก่มหาภารตะและรามายณะ การรับเนื้อหาของคัมภีร์ปรากฏในการตั้งชื่อบ้านนามเมือง และพระนามของพระเจ้าแผ่นดินในชั้นหลัง

ราว ๑,๐๐๐
ปี
มาแล้ว

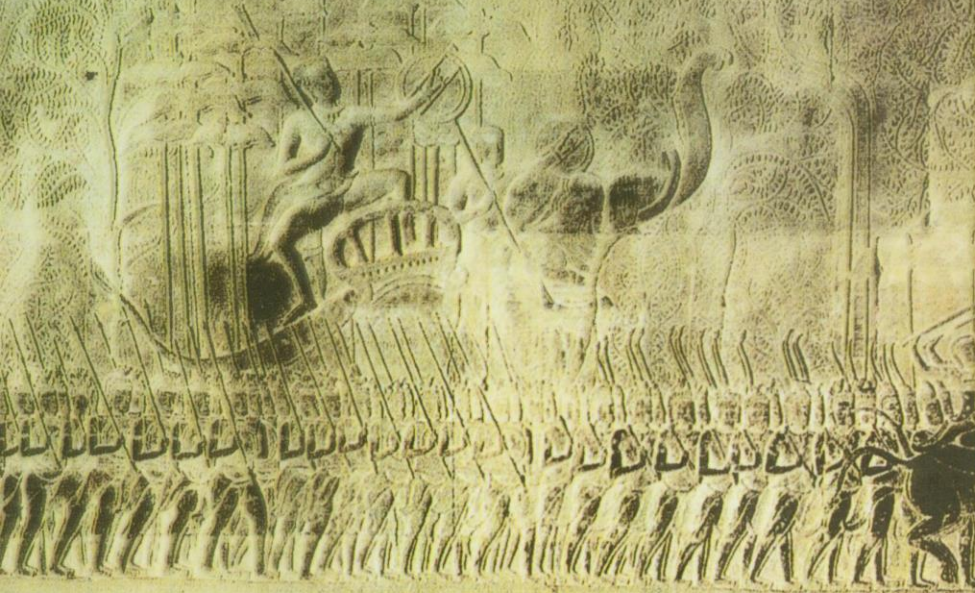
รัฐแถบชายฝั่งอันดามันรับนับถือ
พุทธศาสนานิกายเถรวาท/หินยาน
ในขณะที่อาณาจักรขอมทางฝั่งทะเลสาบ
(ปัจจุบันคือประเทศกัมพูชา)
รับนับถือศาสนาฮินดู

หลัง
พ.ศ.
๑๖๓๙

เกิดการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง
ครั้งใหญ่ กล่าวคือ เปลี่ยนราชวงศ์
และการเคลื่อนย้ายศูนย์อำนาจ
(เช่น ศูนย์อำนาจเปลี่ยนจากละโว้
มาเป็นอยุธยา ในขณะที่สุโขทัย
เริ่มรุ่งเรืองขึ้นทางฝั่งลุ่มแม่น้ำยม
สุพรรณบุรีรุ่งเรืองขึ้น
ทางลุ่มแม่น้ำท่าจีน
และนครศรีธรรมราชรุ่งเรืองขึ้น
ทางตอนใต้
รัฐทั้งหมดนี้รับนับถือพุทธศาสนา
นิกายเถรวาท/หินยาน
ที่รับมาแต่ครั้งสุวรรณภูมิ
และทวารวดี

อาณาจักรขอม
เปลี่ยนแปลงจาก
การรับนับถือศาสนาฮินดู
เป็นพุทธศาสนานิกาย
มหายาน
ขณะนั้นอาณาจักรขอม
มีศูนย์อำนาจอยู่ที่นครวัด
และแผ่อำนาจมายัง
ชุมชนที่ลุ่มแม่น้ำมูน-ชี
ตลอดมาจนถึงลุ่มแม่น้ำ
เจ้าพระยา ก่อให้เกิด
ความขัดแย้งกับรัฐที่รับ
นับถือพุทธศาสนานิกาย
เถรวาท/หินยาน

“พลละโว้”

“พลละโว้” ภาพสลักขบวนแห่งกรุงละโว้ ที่ระเบียงคันทิศาใต้ ปีกตะวันตกของปราสาทนครวัด ประเทศกัมพูชา เมื่อราว พ.ศ. 1650 อยู่ตามหลัง “เสียมกุก” (หรือขบวนแห่งชาวสยาม) เครื่องแต่งกายและกิริยาท่าทางของหัวหน้านับหลังช้างกับพลทหารแห่งขบวน มีลักษณะอย่างเดียวกับประเพณีเขมรโบราณยุคนั้น

“เสียมกุก”

“เสียมกุก” ภาพสลักขบวนแห่งชาวสยามที่ระเบียงคันทิศาใต้ ปีกตะวันตกของปราสาทนครวัด ประเทศกัมพูชา เมื่อราว พ.ศ. 1650 แม้ทัพยืนอยู่บนหลังช้าง ไพ่พลชาวสยามสวมเสื้อนุ่งผ้าคล้ายโสร่ง ต่างจากกองทัพอื่นๆ ลักษณะใบหน้าขมุกขำ และมีบางคนไว้หนวดเครา ใส่ตุ้มหูเป็นห่วงกลมเหมือนจักรวงเขื่อง ไว้ผมยาวเกล้าสูงดัดขึ้นขึ้นไปกลางบ่าล บนยอดประดับดอกไม้ไหวเป็นช่อสูงสวมเกี้ยววิคมายวม ผมคนต่างของกบฏบริเวณท้ายทอยบรรดาชนนุปล่อยปรกตบมบ่า มีพวงดอกไม้แซมผมรอบท้ายทอยเป็นระย้า เสื้อแขนสั้น ไม่มีคอ เขียนลายขึ้นไป มีทั้งเสื้อเรียบๆ และเสื้อแพรที่มีลวดลายดอกไม้เป็นดวงๆ ปลายแขนและชายเสื้อมีลวดลายคล้าย ผ้าโสร่งมีทั้งเป็นผ้าพื้นเรียบและผ้าลาย เข็มผ้าด้านล่างลายออกมิดๆ เพราะใช้วิธีนุ่งพันแบบมลายู รอบเอวมีดอกไม้ห้อยระย้าเป็นสายยาวเกือบจรดเข่า มีขี้ออกหรือท่อนและตั้ง

ราว
พ.ศ.๑๖๕๐

รูปสลักบนแผ่นหินที่ระเบียงคันทิศาใต้ ปีกตะวันตกของ
ปราสาทนครวัด ประเทศกัมพูชา เป็นขบวนแห่ง “พล
ละโว้” (ซ้าย) ตามหลัง “เสียมกุก”- ชาวสยาม (ขวา)

หลัง

พ.ศ.

๑๙๐๐

ราชวงศ์อุทองพนักกำลังกับ

ราชวงศ์สุโขทัย

มีชัยเหนือราชวงศ์ละโว้

ได้ปกครองอยุธยา

และแผ่แสนยานุภาพ

ไปตลอดที่ราบภาคกลาง

จนถึงนครศรีธรรมราชทางตอนใต้

สุโขทัยทางตอนเหนือ

เกิดเป็นราชอาณาจักรสยามขึ้น

เป็นครั้งแรก

มีศาสนาใหม่

เข้ามาได้แก่

ศาสนา

อิสลามและ

ศาสนาคริสต์

• กรุงศรีอยุธยา |

ภาพเขียนวาทะโดยโจฮันส์ วังบูนส์ ชาวฮอลันดา

เมื่อปี พ.ศ. 2206 ตรงกับสมัยพระนารายณ์

ปัจจุบันเก็บรักษาไว้ที่พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ

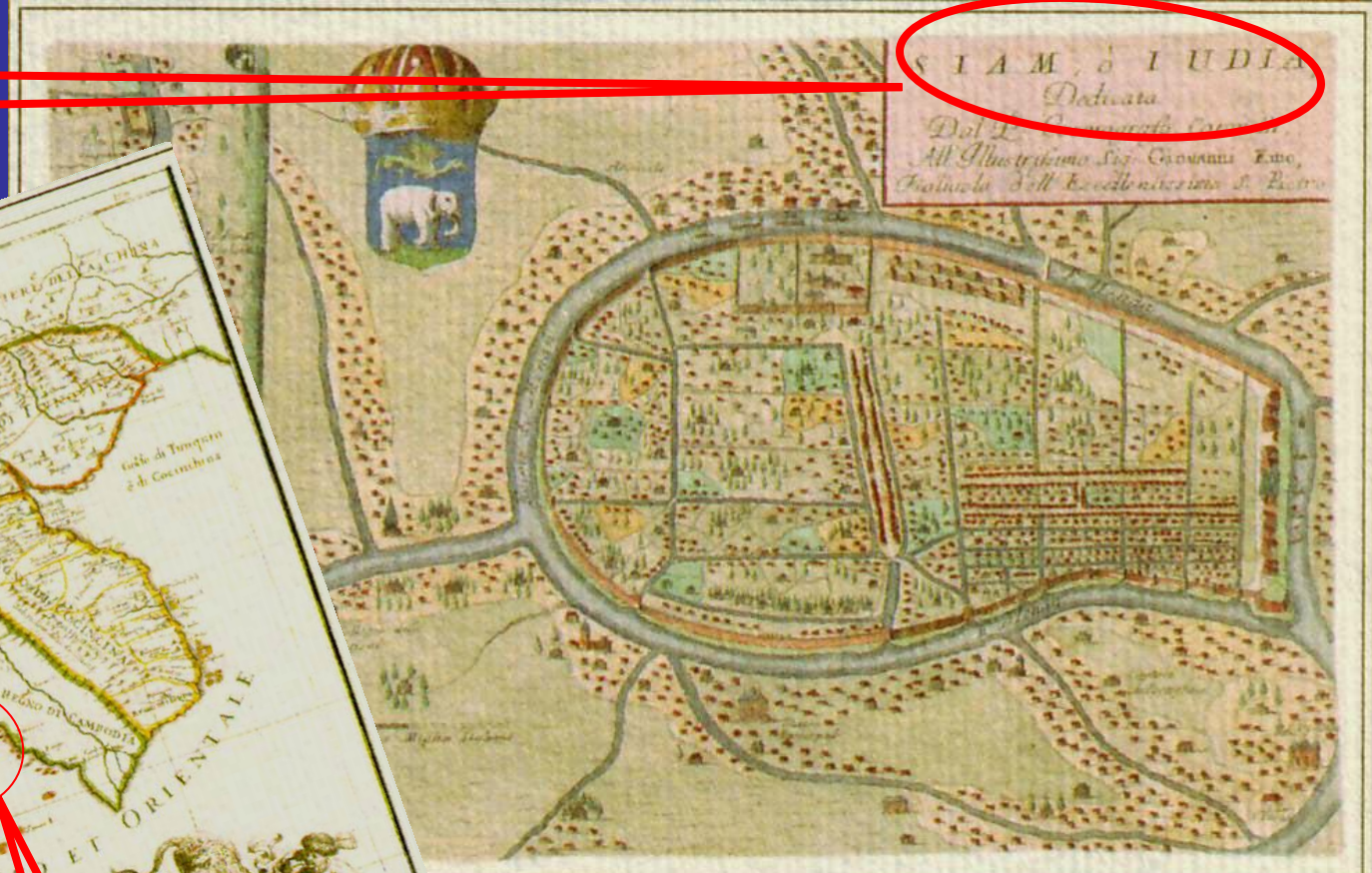
วชิรมuseum วัฒนธรรม ประเทศเนเธอร์แลนด์

**SIAM ò
IUDIA**

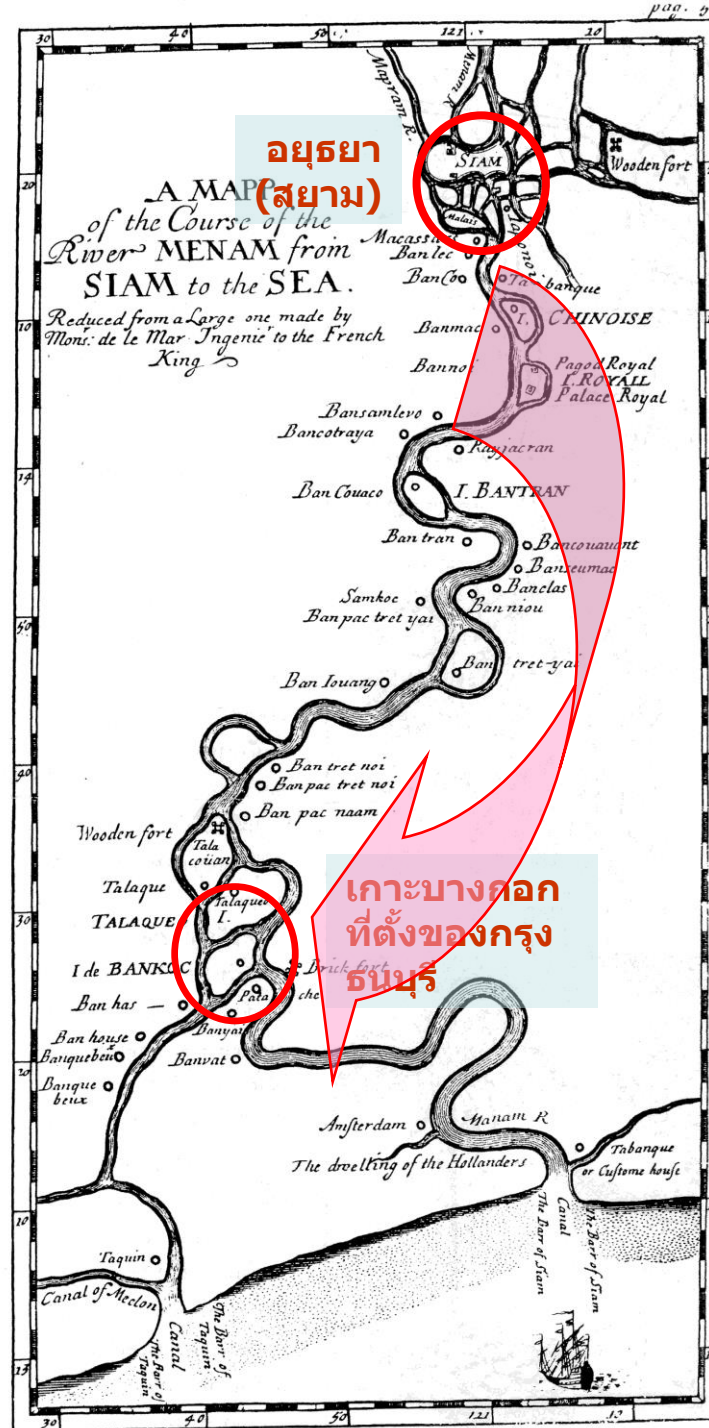

Gulf de Siam

แผนที่โบราณแสดง
ราชอาณาจักรสยาม (ซ้าย)
และ
แผนที่เกาะเมืองอยุธยา (ขวา)
เรียกอยุธยาว่าสยาม

พ.ศ.๒๓๑๐ ชาวสยาม
เสียกรุง
พินอำนาจขึ้นใหม่
ในนาม**กรุงธนบุรี**
แผ่อำนาจขึ้นไป
ถึงล้านนา
ล้านช้าง
และ
เวียงจันทน์

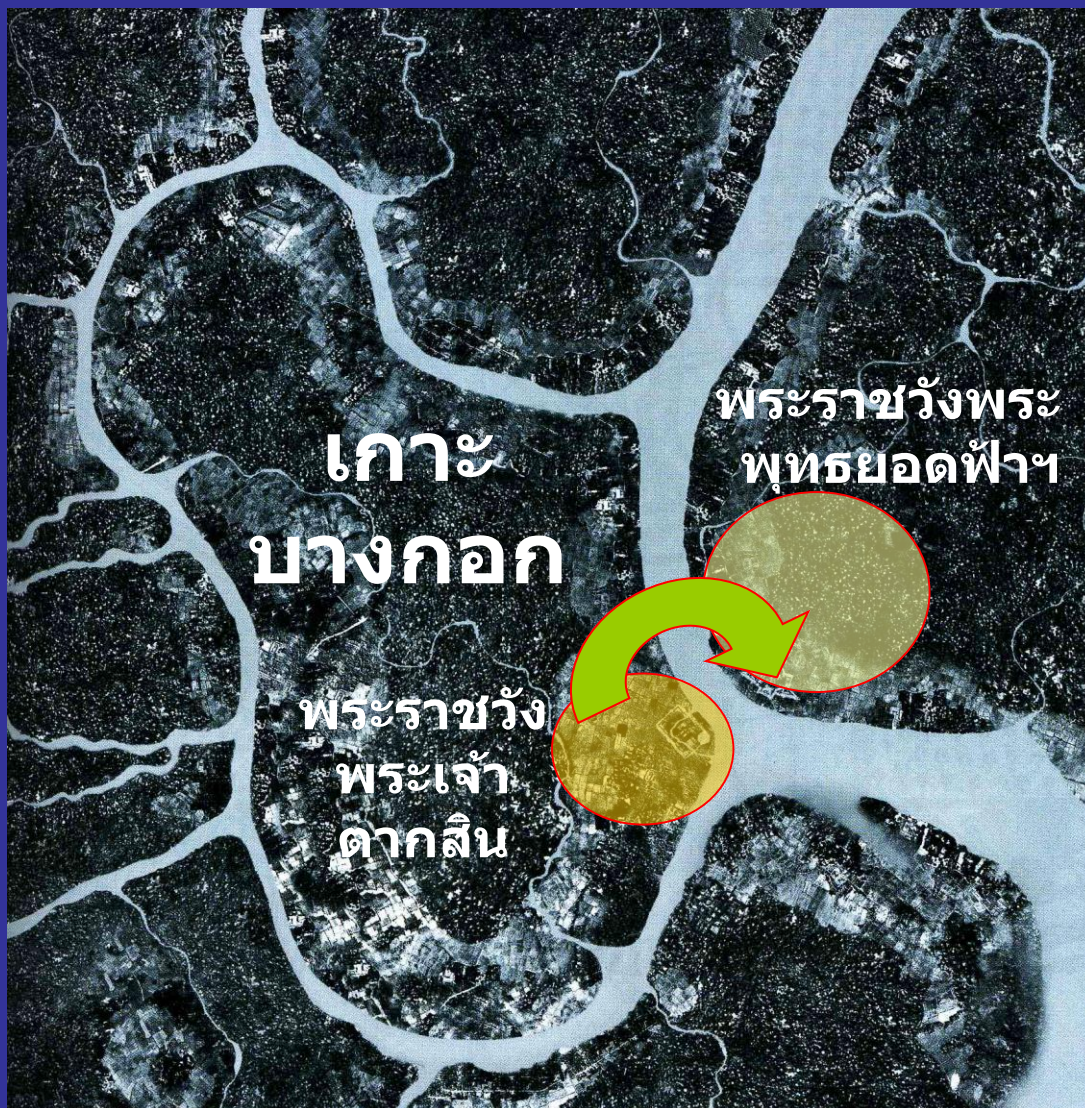
แผนที่แสดงให้เห็นการไหล
ของแม่น้ำเจ้าพระยา

ตัดแสดงเมื่อไหลจาก
 SIAM ซึ่งหมายถึงกรุง
 ศรีอยุธยา เมืองหลวง(บนสุด)
 ลงสู่ปากอ่าว สยาม(ทางขวา)
 ภาพจากหนังสือ A New
 Historical Relation of the
 Kingdom of Siam โดย
 ลาตูแบร์ หรือ De La Loubère
 ราชทูตฝรั่งเศส ซึ่งเข้ามา
 เมืองไทยเมื่อ พ.ศ.2230-2231
 ตีพิมพ์เมื่อ พ.ศ.2236

แม่น้ำเจ้าพระยามีเกาะ
กลางแม่น้ำหลายจุด

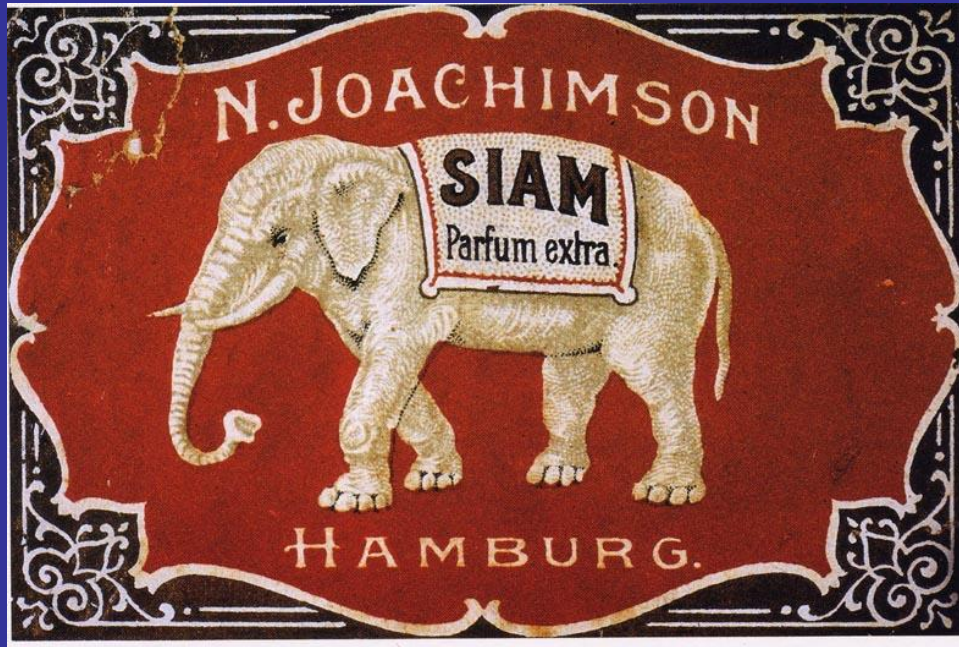
แต่เห็นคำว่า BANKOK
หรือบางกอก (ฟากธนบุรี) อยู่
ทางซ้ายซ้ายระหว่างเลข 30-20
ตรงขอบภาพ

ปากแม่น้ำทางซ้ายที่แยก
มาจากลำน้ำใหญ่คือปากแม่น้ำ
ท่าจีน

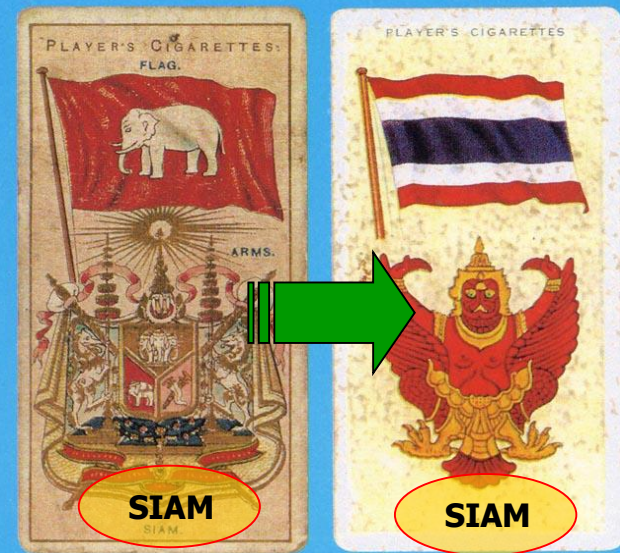

พ.ศ.๒๓๒๕

สถาปนากรุงรัตนโกสินทร์
เป็นราชธานีใหม่ของประเทศ
ที่เป็นที่รู้จักทั่วโลก
ในนามของสยามประเทศ
ประชาชนในสยามประเทศ
เรียกว่า "ชาวสยาม"
คำที่ใช้เรียกนี้
หมายรวมคนหลากหลายเชื้อชาติ
เข้าด้วยกัน
สะท้อนการสืบทอด
กลุ่มชาติพันธุ์
นับเนื่องมาแต่ครั้งสุวรรณภูมิ

ฉลากน้ำหอม "สยาม"
สมัยรัชกาลที่ ๕
เป็นรูปช้างเผือกบนพื้นแดง
ตามแบบธงชาติในครั้งกระนั้น

ธงสยาม ในรูปยาซิกาเรต
จาก คุณวิสิทธิ์ กุลสิริ

170/17 ม.7 ซอยคลองโพ 2 ถนนศาลาธรรมสพน์ เขตทวีวัฒนา กทม. 10170 โทร. 01-257-4508

รูปยาซิกาเรตแสดงการเปลี่ยนแปลง
ธงชาติและตราแผ่นดิน
เมื่อสมัยรัชกาลที่ ๖
แต่ชื่อประเทศยังเป็น สยาม

**พ.ศ.
๒๔๘๒**

**รัฐบาลจอมพล ป.พิบูลสงคราม
มีมติให้เปลี่ยนชื่อประเทศจาก
ประเทศสยาม
เป็น ประเทศไทย (Thailand)
ประชากรหลากหลายชาติพันธุ์
จึงกลายเป็น “คนไทย”
ไปทั้งหมดด้วยโดยปริยาย**

เพลงชาติของไทย (ครั้งแรก)

คำร้อง ขุนวิจิตรมาตรา

ทำนอง พระเจนดุริยางค์

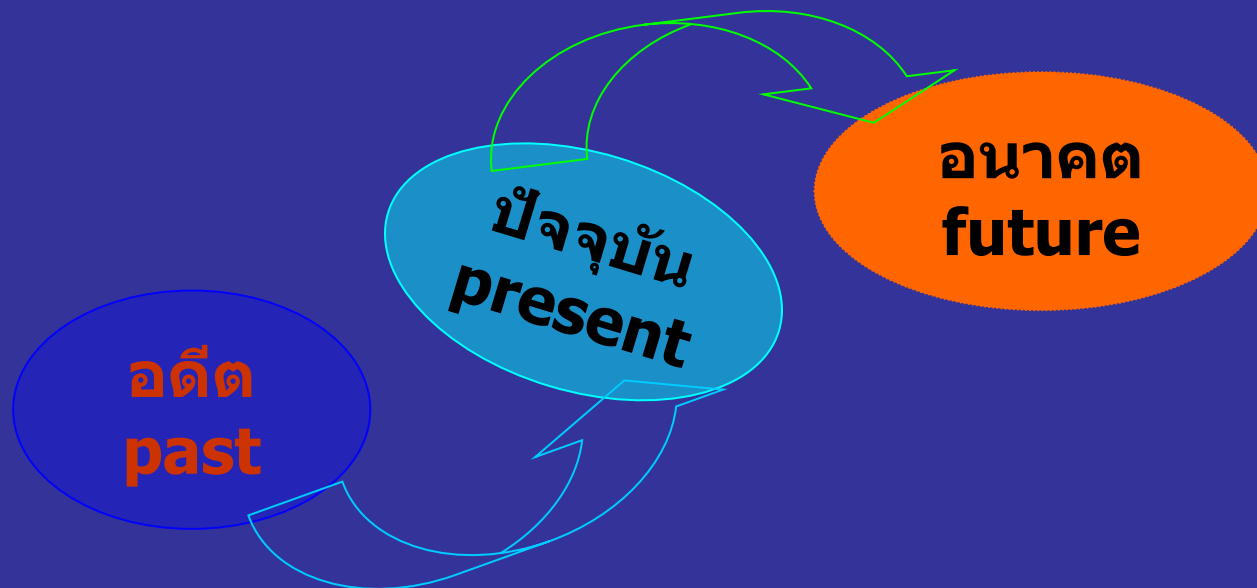
เพลงชาติไทย(ปัจจุบัน)

ประเทศไทยรวมเลือดเนื้อชาติเชื้อไทย
เป็นประชารัฐ ไผทของไทยทุกส่วน
อยู่ดำรงคงไว้ได้ทั้งมวล
ด้วยไทยล้วนหมายรักสามัคคี
ไทยนี้รักสงบ แต่ถึงรบไม่ขลาด
เอกราชจะไม่ให้ใครข่มขี่
สละเลือดทุกหยาดเป็นชาติพลี
เถลิงชาติไทย ทวีมีชัยไชโย

เพลงชาติไทย เป็นชื่อเพลงชาติของประเทศไทยประพันธ์ทำนองโดยพระเจนดุริยางค์ ในช่วงหลังการเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. ๒๔๗๕ คำร้องฉบับแรกสุดโดยขุนวิจิตรมาตรา ซึ่งแต่งขึ้นภายหลังในปีเดียวกัน ต่อมาได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมเนื้อร้องอีกหลายครั้ง และได้เปลี่ยนมาใช้เนื้อร้องฉบับปัจจุบันเมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๒

เอาเลือดล้างให้สิ้นแค้น
สถาปนาสยามให้เทิดไทย ไชโยฯ

การเปลี่ยนแปลงยังไม่จบ
ใน ๑ ภาคการศึกษาต่อไป
นิสิตจะได้รับการทบทวนความรู้เก่า
เรียนความรู้ใหม่
โดยหวังว่านิสิตจะมองเห็นและเข้าใจ
สังคม/วัฒนธรรมไทยใน ๓ มิติ

ขอให้มี
ความสุข
ในการ
เรียนรู้

